

залучення праці іммігрантів для сталого демографічного та соціально-економічного розвитку, використання потенціалу української діаспори за кордоном, здійснення ефективного міграційного контролю, спрямованого на запобігання негативних наслідків міграції та недопущення порушення прав, свобод і законних інтересів мігрантів і громадян України, перебуває поза фокусом державної політики.

Україна має достатньо розвинену та водночас розгалужену правову базу для міграційної політики.

ПРАВО ОСОБИ НА ЗАХИСТ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДІ

Ворона Л.І., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри адміністративного права і процесу НАВС Чорна В.Г.

Адміністративне судочинство для адміністративного права України, як і для адміністративного права багатьох пострадянських країн, є порівняно новим правовим явищем. Це обумовлює наявність низки проблем його становлення, які пов'язані із формуванням та закріпленням правових засад права на судовий захист в адміністративному суді. Отже, детальний та всебічний розгляд даного питання є досить актуальним, оскільки вивчення нормативно-правового забезпечення права особи на захист в адміністративному суді та дослідження механізму його реалізації дасть змогу розв'язати дані проблеми.

Після проголошення незалежності нашої держави у ній відбулися значні зрушення у процесі усвідомлення, функціонування та розвитку прав та свобод людини і громадянина. На етапі становлення і розвитку України як суверенної і незалежної, демократичної, соціальної, правової держави відбувається невинне вдосконалення законодавчої бази, в якій закріплено широкі права та свободи людини і громадянина, правове становище підприємств, установ та організацій. Однак на даний момент цей етап ще не завершено, тому встановлення норм права, які регулюють адміністративно-правові відносини, не виключає випадків їх порушення з боку публічної адміністрації та інших осіб, які такого статусу не мають. Отже, щоб не допустити таких порушень, слід прийняти адміністративно-правові заходи для захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних і юридичних осіб.

Саме такі функції покладено на адміністративно-правовий захист прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, який являє собою правозастосовну та правоохоронну владну діяльність публічної адміністрації щодо вирішення індивідуальних справ з метою прискання та відновлення порушень прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, відшкодування збитків потерпілим і притягнення винних до адміністративної чи іншого виду юридичної відповідальності. Така діяльність здійснюється адміністративним судочинством.

Завданням адміністративного судочинства є захист прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства шляхом спрявельного неупередженого та своєчасного розгляду адміністративних справ. Адміністративний суд становить собою орган судової влади уповноважений здійснювати правосуддя в адміністративних справах, шляхом вирішення справ адміністративної юрисдикції.

Розглядаючи дане питання, слід зазначити, що частина перша ст. 55 Конституції України закріплює право кожного звернутися до суду, якщо його права чи свободи порушені або порушуються, створено або створюються перешкоди для їх реалізації або мають місце інші ущемлення прав та свобод. Зазначена норма зобов'язує суди приймати заяви до розгляду навіть у випадку відсутності в законі спеціального положення про судовий захист. Відмова суду у прийнятті позовних та інших заяв чи скарг, які відповідають встановленим законом вимогам, є порушенням права на судовий захист, яке, відповідно до ст.

64 Конституції України, не може бути обмежене. Таким чином, положення частини першої ст. 55 Конституції України закріплює одну з найважливіших гарантій здійснення як конституційних, так і інших прав та свобод людини і громадянина.

Крім того, Конституцією України передбачає право кожного після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом яких є Україна.

Отже, підсумовуючи вище сказане, слід зробити висновок, що після проголошення незалежності України у ній відбулися значні зрушення у процесі усвідомлення, функціонування та розвитку прав та свобод людини і громадянина.

Гарантом непорушності адміністративно-правових відносин з боку публічної адміністрації та інших осіб є адміністративно-правовий захист прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб.

Забезпечення адміністративно-правового захисту прав людини покладено на адміністративний суд який становить собою орган судової влади уповноважений здійснювати правосуддя в адміністративних справах, шляхом вирішення справ адміністративної юрисдикції.

Законодавство, яке забезпечує право на захист в адміністративному суді, продовжує розвиватися і вдосконалюватися з урахуванням міжнародно-правових стандартів.

Ефективний судовий захист прав людини і громадянина є одним із головних показників демократизації суспільства, складовою прав і свобод людини і громадянина та їх гарантій, способом утвердження і забезпечення прав і свобод людини.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ У СФЕРІ ОСВІТИ

Бізан Т.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри загальноправових дисциплін ННІПП НАВС Грянка Г.В.

Історія розвитку суспільства свідчить, що однією з пріоритетних цінностей, які забезпечують його прогрес, є освіта. Вона має практичну значущість у всіх сферах життєдіяльності людини – від засвоєння зразків культури до професійного використання в різних формах праці. Суспільство у своїх освітніх, культурних програмах докладає величезних зусиль для подолання незаниханих раніше проблем, але що далі, то більше вони загострюються. Тому осмислення місця і ролі людини в сучасному освітньому просторі є дуже важливою науковою проблемою.

Публічне адміністрування сфери освіти здійснюється через систему публічних органів – органів виконавчої влади. Адміністрування даною сферою здійснюється системою державних та недержавних органів (яким делеговано державні повноваження).

Треба зазначити, що до системи публічних органів управління освітою в Україні належать, зокрема, такі, як: спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у галузі освіти; центральні органи виконавчої влади України, яким підпорядковані навчальні заклади; центральний орган виконавчої влади у галузі освіти Автономної Республіки Крим; місцеві органи державної виконавчої влади та підпорядковані їм органи управління освітою.

Сьогодні публічні органи управління (публічна адміністрація) здійснюють різні функції щодо задоволення потреб людини та громадянина, зокрема, і в сфері освіти.

Так, єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент – Верховна Рада України, до виключних повноважень якої входить і прийняття законів що мають найвищу юридичну силу і яким повинні відповідати нормативно-правові